Глава III. Основно Разглеждане и Инспекция на Данни

Тази глава е фундаментална за всякакъв анализ на данни с Pandas, тъй като преди да можем да трансформираме, почистваме или моделираме данните си, е абсолютно необходимо да ги разберем. Ще се фокусираме върху техники и инструменти, които ни позволяват да получим бърз и ефективен поглед върху съдържанието, структурата и основните характеристики на нашите DataFrame-и и Series обекти.

Съдържание на главата:

В рамките на тази глава ще разгледаме следните основни аспекти:

- Първи впечатления: Как бързо да видим първите и последните няколко реда от нашия набор от данни, за да получим представа за съдържанието и формата му (.head(), .tail()).
- Структурен преглед: Как да получим обобщена информация за структурата на DataFrame-а, включително броя на редовете и колоните, типовете данни на всяка колона и използването на памет (.info()).
- Статистически резюмета: Как да генерираме описателни статистики за числовите колони, като средна стойност, медиана, стандартно отклонение, квартили и други. Ще разширим това и за да видим обобщена информация за категорийни и времеви данни (.describe()).
- **Размерност и обем:** Как да определим размера и формата на нашия DataFrame, включително броя на редовете и колоните (.shape) и общия брой на елементите (.size).
- Типове данни в детайл: Как да проверим типа на данните в отделна колона (.dtype) и типовете данни на всички колони едновременно (.dtypes).
- Индекси и колони: Как да извлечем информация за индекса (редовите етикети) и колоните (имената на колоните) на DataFrame-a (.index,.columns).
- Уникални стойности и честота: Как да идентифицираме уникалните стойности в колона, да преброим техния брой (.unique(),.nunique()) и да определим честотата на всяка стойност (.value counts()).
- **Транспониране:** Как да разменим редовете и колоните на DataFrame-a (. T), което може да бъде полезно за определени видове анализ или визуализация.

Чрез тези методи ще придобием основни умения за първоначално изследване на данните, което е критична стъпка преди всякакви по-нататъшни операции. Разбирането на структурата, типовете данни и основните статистически характеристики ще ни помогне да вземаме информирани решения за това как да почистваме, трансформираме и анализираме нашите данни.

І. Преглед на първите и последните редове

(.head(), .tail())

.head(), .tail() са два метода са изключително полезни за бързо придобиване на първоначална представа за съдържанието на DataFrame-a, веднага след като сме го прочели от някакъв източник. Те ни позволяват да видим примерни данни и да се ориентираме в структурата и типа на информацията, която съдържа.

1. . head() - Преглед на първите редове

Методът .head (n=5) връща първите n реда от DataFrame-a. По подразбиране, ако не укажем стойност за n, той връща първите 5 реда.

• Синтаксис:

```
dataframe.head(n=5)
```

където dataframe е вашият Pandas DataFrame обект, а п е броят на редовете, които искате да видите.

Пример:

Представете си, че имаме DataFrame, съдържащ данни за продажби:

Глава III. Основно Разглеждане и Инспекция на Данни

```
print(df sales.head(3))
```

```
Първите 5 реда:
  продукт
            цена
                    количество
0
            10.5
                               5
            20.0
                               2
1
         Б
2
            10.5
                               3
            15.0
3
         \boldsymbol{B}
                               1
         Г 25.0
Първите 3 реда:
  продукт
            цена
                    количество
0
            10.5
                               5
            20.0
                               2
1
         Б
2
             10.5
                               3
```

Както виждате, .head() ни дава бърз поглед върху структурата на DataFrame-а (имена на колони) и примерни стойности в първите няколко реда. Това може да ни помогне да се уверим, че данните са прочетени правилно и изглеждат както очакваме.

2. .tail() - Преглед на последните редове

Методът .tail(n=5) работи по аналогичен начин, но връща последните n реда от DataFrame-a. По подразбиране, ако не укажем стойност за n, той връща последните 5 реда.

Синтаксис:

```
dataframe.tail(n=5)
```

където dataframe е вашият Pandas DataFrame обект, а n е броят на последните редове, които искате да видите.

• Пример (използвайки същия df_sales DataFrame):

```
# Преглед на последните 5 реда (по подразбиране)

print("\nПоследните 5 реда:")

print(df_sales.tail())

# Преглед на последните 2 реда

print("\nПоследните 2 реда:")

print(df_sales.tail(2))
```

```
Последните 5 реда:
         цена количество
 продукт
3
          15.0
       Г 25.0
4
                          4
       B 20.0
       Г 25.0
                         2
6
       A 10.5
7
                      10
Последните 2 реда:
 продукт цена количество
6
       r 25.0
                         2
7
        A 10.5
                         10
```

.tail() е полезен, когато искаме да видим как завършва нашият набор от данни, особено при времеви серии (за да видим последните наблюдения) или когато искаме да проверим дали определени операции са приложени коректно в края на DataFrame-a.

3. Предимства на .head() u .tail():

- Бърз преглед: Осигуряват бърз начин да се запознаем с данните.
- Проверка на коректност: Помагат да се уверим, че данните са прочетени правилно и изглеждат очаквано.
- Разбиране на структурата: Показват имената на колоните и типа на данните (приблизително).

II. Получаване на информация за структурата (.info())

Методът .info() е изключително полезен инструмент за получаване на сбита сводка за DataFrameа. Той предоставя ключова информация за структурата на данните, която е важна за разбирането на техните основни характеристики и за идентифициране на потенциални проблеми.

1. Синтаксис:

```
dataframe.info(verbose=True, buf=None, max_info_columns=100,
memory_usage='deep', show_counts=True)
```

Въпреки че има няколко параметъра, най-често се използва просто върху DataFrame обекта без допълнителни аргументи:

```
dataframe.info()
```

2. Информация, която **.info()** предоставя:

Когато извикате .info(), ще видите изход, който включва следната информация:

- **Брой на редовете (entries):** Показва общия брой на редовете (индекси) в DataFrame-a.
- Брой на колоните (columns): Показва общия брой на колоните в DataFrame-a.
- Имена на колоните: Изброява имената на всички колони в DataFrame-a.
- **Брой на не-Null стойностите (Non-Null Count) за всяка колона:** Това е изключително важна информация, която показва колко стойности във всяка колона не са липсващи (Nan). Сравнявайки броя на не-Null стойностите с общия брой на редовете, можем бързо да идентифицираме колони с липсващи данни.
- Тип на данните (Dtype) за всяка колона: Показва типа на данните, съхранявани във всяка колона (например, int64, float64, object, datetime64[ns], bool, category). Разбирането на типовете данни е важно за последващи анализи и операции.
- Използване на памет (Memory usage): Показва приблизителното количество памет, което DataFrame-ът заема. Това може да бъде полезно при работа с големи набори от данни за оптимизиране на използването на паметта.

3. Пример (използвайки отново df_sales):

```
import pandas as pd
```

```
<class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
RangeIndex: 8 entries, 0 to 7
Data columns (total 3 columns):
    Column
              Non-Null Count
                              Dtype
    _____
    продукт 8 non-null
 0
                          object
   цена
               8 non-null float64
    количество 8 non-null
                               int64
dtypes: float64(1), int64(1), object(1)
memory usage: 320.0 bytes
```

4. Интерпретация на резултата:

- <class 'pandas.core.frame.DataFrame'>: Показва, че обектът е Pandas DataFrame.
- RangeIndex: 8 entries, 0 to 7: DataFrame-ът има 8 реда (индексирани от 0 до 7).
- Data columns (total 3 columns): DataFrame-ът има 3 колони.
- # Column Non-Null Count Dtype: Следва списък на колоните:
 - о продукт: 8 не-Null стойности, тип object (обикновено означава string или смесен тип).
 - о цена: 8 не-Null стойности, тип float64 (числа с плаваща запетая).
 - о количество: 8 не-Null стойности, тип int64 (цели числа).
- dtypes: float64(1), int64(1), object(1): Обобщение на типовете данни една колона е float64, една е int64 и една е object.
- memory usage: 320.0 bytes: DataFrame-ът използва приблизително 320 байта памет.

5. Пример с липсващи стойности:

Нека създадем DataFrame с няколко липсващи стойности, за да видим как се отразява това в .info():

Резултат:

```
RangeIndex: 5 entries, 0 to 4
Data columns (total 3 columns):
# Column Non-Null Count Dtype
--- -----
0 колона1 4 non-null float64
1 колона2 4 non-null object
2 колона3 4 non-null object
dtypes: float64(1), object(2)
memory usage: 248.0 bytes
```

6. Интерпретация на резултата с липсващи стойности:

Забележете, че за всяка колона броят на Non-Null Count e 4, докато общият брой на редовете е 5. Това ясно показва, че всяка колона съдържа една липсваща стойност (NaN). Типът на данните за колона 3 е објест, тъй като Pandas не може автоматично да определи еднозначен булев тип, когато има липсващи стойности (в по-нови версии на Pandas може да се запази като bool с pd.NA).

Mетодът .info() е основен инструмент за първоначално разбиране на вашите данни и трябва да бъде една от първите команди, които изпълнявате след като прочетете данни в Pandas DataFrame.

III. Описателна статистика (.describe()) - включително за категорийни и времеви данни

Методът .describe() генерира обобщена статистика за числовите колони в DataFrame-а по подразбиране. Тази статистика включва централна тенденция, дисперсия и форма на разпределението на набора от данни, като изключва NaN стойностите.

1. Синтаксис:

```
dataframe.describe(percentiles=None, include=None, exclude=None,
datetime_is_numeric=False)
```

Повечето от параметрите са опционални и позволяват да се контролира кои колони и какви процентили да бъдат включени в резултата. Най-често се използва просто:

dataframe.describe()

2. Статистики, които .describe() предоставя за числови колони:

- **count:** Брой на не-Null стойностите.
- mean: Средна стойност.
- std: Стандартно отклонение.
- min: Минимална стойност.
- **25%** (**Q1**): Първи квартил (25-ти персентил).
- **50% (median или Q2):** Медиана (50-ти персентил).
- **75%** (Q3): Трети квартил (75-ти персентил).
- тах: Максимална стойност.

3. Пример (използвайки df_sales):

import pandas as pd

```
количество
цена
     8.000000
                8.000000
count
mean 17.062500
                4.125000
     6.480823 2.953586
std
     10.500000
                1.000000
min
25%
     10.500000 2.000000
     17.500000
                3.500000
50%
75%
     21.250000
                4.500000
     25.000000 10.000000
max
```

Резултатът показва описателна статистика само за числовите колони (цена и количество). Колоната продукт (тип object) е игнорирана по подразбиране.

4. Описателна статистика за категорийни данни

За да получим описателна статистика и за категорийни (и други не-числови) колони, можем да използваме параметъра include на .describe().

```
dataframe.describe(include=['object']) # За категорийни (string) колони
dataframe.describe(include=['category']) # Ако имаме колони с Pandas
Categorical dtype
dataframe.describe(include='all') # За всички колони
```

- Статистики, които .describe() предоставя за категорийни колони:
- count: Брой на не-Null стойностите.
- **unique:** Брой на уникалните стойности.
- top: Най-често срещаната стойност.
- **freq:** Честота на най-често срещаната стойност.
 - Пример (използвайки df sales):

```
print("\nOписателна статистика за категорийни колони в df_sales:")
print(df_sales.describe(include=['object']))

print("\nOписателна статистика за всички колони в df_sales:")
print(df_sales.describe(include='all'))
```

```
продукт
count
             8
unique
top
freq
             3
Описателна статистика за всички колони в df sales:
      продукт
                     цена количество
            8
                 8.000000
                            8.000000
count
unique
                      NaN
                                 NaN
top
            A
                      NaN
                                 NaN
freq
             3
                      NaN
                                 NaN
          NaN 17.062500
                            4.125000
mean
               6.480823
                            2.953586
std
          NaN
          NaN 10.500000
                            1.000000
min
25%
           NaN 10.500000
                            2.000000
           NaN 17.500000
                            3.500000
50%
```

278

```
75% NaN 21.250000 4.500000
max NaN 25.000000 10.000000
```

Резултатът показва описателна статистика само за числовите колони (цена и количество). Колоната продукт (тип object) е игнорирана по подразбиране.

5. Описателна статистика за категорийни данни

За да получим описателна статистика и за категорийни (и други не-числови) колони, можем да използваме параметъра include на .describe().

• Синтаксис:

```
dataframe.describe(include=['object']) # За категорийни (string) колони
dataframe.describe(include=['category']) # Ако имаме колони с Pandas
Categorical dtype
dataframe.describe(include='all') # За всички колони
```

- Статистики, които .describe() предоставя за категорийни колони:
- count: Брой на не-Null стойностите.
- unique: Брой на уникалните стойности.
- top: Най-често срещаната стойност.
- **freq:** Честота на най-често срещаната стойност.

• Пример (използвайки df sales):

```
print("\nOписателна статистика за категорийни колони в df_sales:")
print(df_sales.describe(include=['object']))

print("\nOписателна статистика за всички колони в df_sales:")
print(df_sales.describe(include='all'))
```

```
продукт
2/9
```

```
8
count
             4
unique
top
              A
              3
freq
Описателна статистика за всички колони в df sales:
       продукт
                        цена
                               количество
               8
                   8.000000
count
                                8.000000
unique
                       NaN
                                    NaN
top
              A
                        NaN
                                    NaN
              3
                        NaN
                                    NaN
freq
            NaN
                  17.062500
                                4.125000
mean
                   6.480823
                                2.953586
std
            NaN
                  10.500000
                                1.000000
min
            NaN
25%
                  10.500000
                                2.000000
            NaN
50%
                  17.500000
                                3.500000
            NaN
                  21.250000
                                4.500000
75%
            NaN
            NaN
                  25.000000
                              10.000000
max
```

Когато използваме include=['object'], получаваме статистика само за колоната продукт. Когато използваме include='all', получаваме както числови, така и категорийни статистики. За числовите колони се показват числовите статистики, а за категорийните - категорийните.

6. Описателна статистика за времеви данни

Ако DataFrame-ът съдържа колони с времеви данни (datetime), .describe() може да предостави полезна информация за тях, особено ако параметърът datetime_is_numeric е настроен на True. По подразбиране, той ще покаже статистика като брой, уникални стойности, най-често срещана стойности и нейната честота.

• Пример с времеви данни (за по-стари версии до 1.6.0):

```
import pandas as pd
import numpy as np

dates = pd.to_datetime(['2023-01-01', '2023-01-01', '2023-01-02', '2023-01-03', np.nan, '2023-01-03'])
```

```
df_time = pd.DataFrame({'дата': dates, 'стойност': [10, 20, 15, 25, 30,
22]})

print("\nОписателна статистика за времеви данни:")

print(df_time['дата'].describe())

print("\nОписателна статистика за времеви данни като числови:")

print(df_time['дата'].describe(datetime_is_numeric=True))
```

```
Описателна статистика за времеви данни:
count
unique
                           3
top 2023-01-01 00:00:00
freq
        2023-01-01 00:00:00
first
        2023-01-03 00:00:00
last
Name: дата, dtype: object
Описателна статистика за времеви данни като числови:
count
        1672531200000000000
mean
        178885438199984640
std
min
        1672531200000000000
25% 167253120000000000
      1672617600000000000
50%
        16727040000000000000
75%
        16727040000000000000
max
Name: дата, dtype: int64
```

ЗАБЕЛЕЖКА:

```
import pandas as pd
import numpy as np

dates = pd.to_datetime(['2023-01-01', '2023-01-01', '2023-01-02', '2023-
01-03', np.nan, '2023-01-03'])

df_time = pd.DataFrame({'дата': dates, 'стойност': [10, 20, 15, 25, 30,
22]})

print("\nОписателна статистика за времеви данни:")

print(df_time['дата'].describe())

# Конвертиране на времевите данни в Unix timestamps (брой секунди от
1970-01-01)

timestamp_data = df_time['дата'].astype('int64') // 10**9

print("\nОписателна статистика за времеви данни като числови (Unix
timestamps):")

print(timestamp_data.describe())
```

Разяснение на корекцията:

- 1. Първо, извеждаме стандартната описателна статистика за колоната с дати, която включва брой, уникални стойности, най-често срещана дата и нейния брой, както и първа и последна дата.
- 2. След това, за да получим числова статистика, конвертираме колоната дата в int64, което представлява броя на наносекундите от епохата (1970-01-01). За да получим по-лесно интерпретируеми числа (секунди), извършваме целочислено деление (//) на 109.
- 3. Накрая, прилагаме .describe() върху тази серия от числови данни (Unix timestamps).

Kozamo datetime_is_numeric=True, времевите данни се третират като числови (Unix timestamps), което позволява изчисляване на средна стойност, стандартно отклонение и квартили. Имайте предвид, не се поддържа в pandas 2.0.0 и по-нови версии.

Mетодът .describe() е мощен инструмент за бързо получаване на обобщена информация за вашите данни и е следващата ключова стъпка след използването на .info() при първоначалното изследване на DataFrame-a.

IV. Получаване на размерности (.shape, .size)

Тези два атрибута са основни и често използвани за бързо разбиране на структурата и обема на нашите Pandas DataFrame и Series обекти.

1. shape - Размерност на DataFrame или Series

Атрибутът .shape връща кортеж (tuple), който представлява размерността на DataFrame-а или Series обекта.

- За DataFrame: Кортежът съдържа два елемента: (брой редове, брой колони).
- **За Series:** Кортежът съдържа един елемент: (брой_елементи,). Забележете запетаята след броя на елементите, която указва, че това е кортеж с един елемент.
 - Пример с DataFrame (df sales):

Резултат:

```
Размерност на df_sales (брой редове, брой колони): (8, 3)
```

Този резултат показва, че df_sales има 8 реда и 3 колони.

• Пример със Series (една колона от df_sales):

```
prices = df_sales['цена']
print("Размерност на Series 'цена' (брой елементи):", prices.shape)
```

Резултат:

```
Размерност на Series 'цена' (брой елементи): (8,)
```

Резултатът показва, че Series prices има 8 елемента.

Използването на .shape е много полезно, когато искаме програмно да получим броя на редовете или колоните, например за итериране, предварително алокиране на памет или за логически проверки в нашия код.

2. . size - Общ брой на елементите

Атрибутът .size връща общия брой на елементите в DataFrame-а или Series обекта.

- **За DataFrame:** Това е произведението на броя на редовете и броя на колоните.
- **3a Series:** Това е просто броят на елементите в Series-a.
 - Пример c DataFrame (df_sales):

```
print("Общ брой на елементите в df_sales:", df_sales.size)
```

Резултат:

```
Общ брой на елементите в df_sales: 24
```

Тъй като df_{sales} има 8 реда и 3 колони, общият брой на елементите е $8 \times 3 = 24$.

• Пример със Series (prices):

```
print("Общ брой на елементите в Series 'цена':", prices.size)
```

3. Предимства на .shape U .size:

- **Бърз достъп до размерността:** Предоставят бърз и лесен начин за получаване на основна информация за размера на данните.
- Програмно използване: Могат лесно да бъдат използвани в код за контролиране на логиката и оптимизиране на процесите.
- Разбиране на обема на данните: Помагат да се ориентираме колко голям е нашият набор от данни.

4. Допълнителни аспекти

1) **Използване при условни проверки:** . shape може да бъде много полезен при условни проверки в кода. Например, може да искате да изпълните определена операция само ако DataFrame-ът има повече от 100 реда:

```
if df.shape[0] > 100:

# Изпълни някаква операция

print("DataFrame-ът има повече от 100 реда.")
```

2) Създаване на празни DataFrame или Series: Когато създавате празен DataFrame или Series, .shape ще върне съответно (0, брой колони) или (0,), а .size ще върне 0.

```
empty_df = pd.DataFrame(columns=['A', 'B'])

print("Размерност на празен DataFrame:", empty_df.shape) # (0, 2)

print("Размер на празен DataFrame:", empty_df.size) # 0

empty_series = pd.Series()

print("Размерност на празен Series:", empty_series.shape) # (0,)

print("Размер на празен Series:", empty_series.size) # 0
```

3) Влияние на индекса: Важно е да се отбележи, че .shape и .size отчитат само данните в редовете и колоните. Индексът (редовите етикети) не се включва в тези размери.

5. Любопитно:

1) Разлика между .len() и .shape[0] за DataFrame: Функцията вградена в Python len(df) ще върне броя на редовете в DataFrame-a, което е еквивалентно на df.shape[0].

```
print("Брой редове (използвайки len()):", len(df_sales))
print("Брой редове (използвайки .shape[0]):", df_sales.shape[0])
```

И двата подхода дават еднакъв резултат за броя на редовете. Изборът между тях често е въпрос на предпочитание или контекст. .shape[0] е по-явен за получаване на първия елемент от кортежа за размерност.

2) .size като брой на клетките: За DataFrame, .size може да се разглежда като общия брой на "клетките" в таблицата (брой редове по брой колони).

6. Възможни изключения и неочаквано поведение:

- 1) Няма изключения от тип Error: Самите атрибути .shape и .size обикновено не предизвикват изключения от тип Error (като AttributeError). Те винаги ще върнат кортеж (за .shape) или цяло число (за .size), стига обектът, върху който се прилагат, да е валиден Pandas DataFrame или Series.
- 2) **Неочаквани размери при грешно създаване на обект:** Ако по някакъв начин сте създали обект, който не е стандартен Pandas DataFrame или Series, е възможно .shape и .size да не работят по очаквания начин или да предизвикат грешка. Въпреки това, при правилна употреба на Pandas, това е рядкост.
- 3) **Разлики при други структури от данни:** Важно е да се помни, че .shape и .size са специфични за NumPy arrays и Pandas DataFrames и Series. Други структури от данни в Python (например, списъци, речници) имат свои начини за определяне на размера (например, len() за списъци и речници).
- 4) **Series с многомерен индекс:** Дори при Series с многомерен (MultiIndex), .shape ще върне кортеж с броя на елементите по всяко ниво на индекса (въпреки че .size все още ще бъде общият брой на елементите).

В общи линии, .shape и .size са много надеждни и директни начини за получаване на информация за размерността на данните ви в Pandas. Те рядко водят до неочаквано поведение, стига да се прилагат върху правилните обекти.

Тези два атрибута са фундаментални за разбиране на основните измерения на вашите данни в Pandas. В следващите теми ще продължим да разглеждаме други начини за инспектиране на данните, като например получаване на типовете данни.

V. Получаване на типове данни (.dtype, .dtypes)

Разбирането на типовете данни във вашите DataFrame-и и Series е критично, тъй като то влияе върху начина, по който данните могат да бъдат обработвани, анализирани и съхранявани.

1. . atype - Tun на данните на Series

Атрибутът . dtype се използва за получаване на типа на данните, съдържащи се в **Series** обект. Един Series може да съдържа само един тип данни.

• Синтаксис:

```
series.dtype
```

• Пример (използвайки Series prices om df_sales):

```
print("Тип на данните в Series 'продукт':", products.dtype)

quantities = df_sales['количество']
print("Тип на данните в Series 'количество':", quantities.dtype)
```

```
Тип на данните в Series 'цена': float64

Тип на данните в Series 'продукт': object

Тип на данните в Series 'количество': int64
```

Резултатът показва, че колоната 'цена' съдържа числа с плаваща запетая (64-битови), колоната 'продукт' съдържа обекти (най-често стрингове или смесени типове), а колоната 'количество' съдържа цели числа (64-битови).

2. . dtypes - Tunobe dahhu ha DataFrame

Атрибутът .dtypes се използва за получаване на типа на данните на всяка колона в **DataFrame** обект. Той връща Series, където индексът са имената на колоните, а стойностите са съответните им типове данни.

• Синтаксис:

```
dataframe.dtypes
```

• Пример (използвайки df_sales):

```
print("\nТипове данни на колоните в df_sales:")
print(df_sales.dtypes)
```

```
продукт object
цена float64
количество int64
dtype: object
```

Резултатът е Series, който показва типа на данните за всяка колона в DataFrame-a.

3. Често срещани типове данни в Pandas:

- int64: Цели числа.
- float64: Числа с плаваща запетая.
- оbject: Най-общ тип, може да съдържа стрингове или комбинация от различни типове. Често се използва за стрингове.
- **bool:** Булеви стойности (True или False).
- datetime64[ns]: Времеви данни (дати и часове).
- timedelta64[ns]: Разлики във времето.
- category: Категорийни данни, които могат да бъдат по-ефективни за памет и производителност при повтарящи се стойности.

4. Важност на типовете данни:

- **Използване на паметта:** Различните типове данни заемат различно количество памет. Изборът на подходящ тип може да помогне за оптимизиране на използването на паметта, особено при големи набори от данни.
- **Производителност:** Някои операции могат да бъдат по-бързи или по-бавни в зависимост от типа на данните. Например, числовите операции са по-бързи върху int64 и float64 отколкото върху object.
- Съвместимост с библиотеки: Някои библиотеки за анализ и визуализация могат да имат специфични изисквания към типовете данни.
- Семантично значение: Типът на данните трябва да отразява естеството на информацията в колоната (например, не трябва да съхраняваме дати като стрингове, ако искаме да извършваме времеви анализи).

5. Допълнителни аспекти:

1) **Проверка на конкретен тип данни:** Можете да проверите дали типът на данните на дадена Series е определен тип, като използвате атрибута .dtype и го сравните:

```
print(prices.dtype == 'float64')
print(products.dtype == object) # Може да се използва и самият обект на
типа
```

- 3) **DataFrame с един тип данни:** Въпреки че обикновено DataFrame-ите съдържат колони с различни типове данни, е възможно да имате DataFrame, където всички колони са от един и същ тип. В този случай .dtypes ще върне Series с една и съща стойност за всички колони.
- 2) Nullable Integer, Boolean и String Types (Pandas >= 1.0): По-новите версии на Pandas въведоха "nullable" типове за цели числа (Int64), булеви стойности (Boolean) и стрингове (String). Те позволяват представянето на липсващи стойности (pd.NA) по начин, който е по-съгласуван и може да избегне някои от проблемите с използването на NaN за цели числа и булеви стойности, които ги преобразуват във float64 и object съответно.

```
nullable_int_series = pd.Series([1, 2, pd.NA, 4], dtype='Int64')
print(nullable_int_series.dtype) # Int64

nullable_bool_series = pd.Series([True, False, pd.NA], dtype='Boolean')
print(nullable_bool_series.dtype) # Boolean

nullable_string_series = pd.Series(['a', pd.NA, 'c'], dtype='String')
print(nullable_string_series.dtype) # String
```

6. Любопитно:

- 1) object dtype: Когато видите object като dtype на колона, това често означава, че колоната съдържа стрингове. Въпреки това, тя може също да съдържа смесени типове (например, числа и стрингове) или други Python обекти (например, списъци, речници). Ако производителността е важна и знаете, че колоната съдържа само стрингове, може да има смисъл да я преобразувате в String dtype (ако използвате по-нова версия на Pandas).
- 2) **Автоматично определяне на типа данни:** Pandas автоматично определя типа на данните при четене на файлове или създаване на Series/DataFrame-и. Понякога може да се наложи ръчно да коригирате тези типове с .astype(), ако Pandas не е избрал най-подходящия тип. Например, колона, съдържаща само цели числа, може да бъде прочетена като float64, ако в данните има липсващи стойности (преди въвеждането на nullable integer types).

7. Възможни изключения и неочаквано поведение:

1. AttributeError при неприложим обект: Ако се опитате да приложите .dtype върху DataFrame (вместо .dtypes) или .dtypes върху Series (вместо .dtype), ще получите AttributeError, тъй като тези атрибути са специфични за съответния тип обект.

```
try:
    print(df_sales.dtype)
except AttributeError as e:
    print(f"Грешка: {e}") # DataFrame не разполага с атрибут .dtype

try:
    print(prices.dtypes)
except AttributeError as e:
    print(f"Грешка: {e}") # Series не разполага с атрибут .dtypes
```

- 2) **Неочаквани типове данни след операции:** Някои операции могат да променят типа на данните на колоната. Например, извършване на аритметична операция с колона от цели числа и плаваща запетая ще доведе до колона от плаващи запетаи. Също така, добавянето на NaN към целочислена колона (преди nullable types) обикновено я преобразува във float64.
- 3) **Разлики при различни версии на Pandas:** Както беше отбелязано с nullable типовете данни, поведението и наличните dtypes могат да се различават между различните версии на Pandas. Винаги е добре да сте наясно с версията, която използвате.
- 4) **MemoryError при много големи данни:** Въпреки че .dtype и .dtypes сами по себе си не консумират много памет, разбирането на типовете данни е важно за оптимизиране на използването на паметта при много големи набори от данни. Неподходящите типове данни могат да доведат до значително по-голям разход на памет и евентуално до метогуЕrror при последващи обработки.

В заключение, .dtype и .dtypes са основни и надеждни инструменти за получаване на информация за типовете данни във вашите Pandas обекти. Разбирането и проверката на типовете данни е важна стъпка при инспектирането на данни и често е последвана от преобразуване на типовете данни (.astype()), ако е необходимо.

VI. Получаване на информация за индекса и колоните (.index, .columns)

1. .index - Информация за индекса

Атрибутът .index връща обект, който представлява индекса на DataFrame-а или Series-а. Индексът е последователност от етикети, които идентифицират всеки ред. Той може да бъде от различни типове: RangeIndex (по подразбиране за цели числа), Pandas.Index (общ обект за индекс), DatetimeIndex (за времеви серии), MultiIndex (за многостепенни индекси) и други.

• Синтаксис:

dataframe.index
series.index

• Пример с DataFrame (df sales):

import pandas as pd

```
Индекс на df_sales: RangeIndex(start=0, stop=8, step=1)
```

Сега индексът е Pandas.Index от стрингове, които ние сме задали.

• Пример със Series:

```
prices = df_sales['цена']
print("\nИндекс на Series 'цена':", prices.index)
```

Резултат:

```
Индекс на Series 'цена': RangeIndex(start=0, stop=8, step=1)
```

Подобно на DataFrame-a по подразбиране, Series също има RangeIndex.

2. . columns - Информация за колоните

Атрибутът .columns връща обект Pandas.Index, съдържащ имената на колоните в DataFrame-a. Series обект няма атрибут .columns, тъй като е едномерна структура.

• Синтаксис:

```
dataframe.columns
```

• *Пример с DataFrame* (df_sales):

```
print("\nКолони на df_sales:", df_sales.columns)
```

```
Kолони на df_sales: Index(['продукт', 'цена', 'количество'],
dtype='object')
```

Резултатът е Pandas.Index обект, съдържащ имената на колоните като стрингове.

3. Важност на индекса и колоните:

- Идентификация и достъп до данни: Индексът и колоните осигуряват етикети за идентифициране и достъпване на конкретни редове и колони в DataFrame-a.
- Подравняване на данни при операции: Pandas използва индексите и имената на колоните за автоматично подравняване на данните при извършване на операции между различни Series или DataFrame-и.
- Структура и организация: Те определят основната структура на табличните данни.
- **Времеви серии:** За времеви серии, DatetimeIndex предоставя специализирани функционалности за работа с времеви данни.
- **Многостепенни данни:** MultiIndex позволява представянето на данни с по-сложна йерархична структура.

4. Допълнителни аспекти:

1) **Преобразуване към списък:** Индексите и колоните могат лесно да бъдат преобразувани в Python списъци, което може да бъде полезно за итериране или други операции, които изискват стандартен списъчен формат:

```
column_list = df_sales.columns.tolist()
index_list = df_sales_indexed.index.tolist()
print("Списък с колони:", column_list)
print("Списък с индекс:", index_list)
```

2) **Проверка за съществуване на колона/индекс:** Можете лесно да проверите дали дадено име на колона или индекс съществува:

```
if 'цена' in df_sales.columns:
    print("Колоната 'цена' съществува.")

if 'първи' in df_sales_indexed.index:
    print("Индекс 'първи' съществува.")
```

3) **Множество нива на индекс (MultiIndex):** DataFrame-ите могат да имат сложни, многостепенни индекси, които позволяват представянето на данни с по-висока размерност в двумерна таблица. .index ще върне обект MultiIndex в такива случаи.

```
data_multi = {'A': [1, 2, 3, 4], 'B': [5, 6, 7, 8]}
index_multi = pd.MultiIndex.from_tuples([('група1', 'под1'), ('група1',
'под2'), ('група2', 'под1'), ('група2', 'под2')])
df_multi = pd.DataFrame(data_multi, index=index_multi)
print("\nИндекс на DataFrame c MultiIndex:", df_multi.index)
```

4) **Именуване на индекси и колони:** Индексите и колоните могат да имат свои собствени имена, което е особено полезно при работа с MultiIndex или когато искате да документирате произхода на индекса/колоните.

```
df_multi.index.names = ['група', 'подгрупа']

df_multi.columns.name = 'характеристика'

print("\nИндекс и колони с имена:")

print(df_multi)
```

5. Любопитно:

- 1. Индексът не е просто списък от стрингове/числа: Въпреки че може да изглежда като такъв, .index и .columns връщат специални Index обекти на Pandas, които осигуряват допълнителна функционалност като бързо търсене, възможност за дублирани етикети (макар и често нежелателно) и други оптимизации.
- 2. **Влияние върху производителността:** Добре проектираният индекс може значително да подобри производителността на операции като търсене (.loc[], .iloc[]) и джойниране на DataFrame-и.

6. Възможни изключения и неочаквано поведение:

1) AttributeError при Series за .columns: Както споменахме, Series обект няма атрибут .columns. Опитът за достъп до него ще доведе до AttributeError.

```
try:
    print(prices.columns)
except AttributeError as e:
    print(f"Грешка: {e}")
```

2) Неизменяемост: Индексът и колоните са неизменяеми (immutable). Това означава, че не можете директно да променяте елементите им след като DataFrame-ът е създаден. За да промените етикетите на индекса или колоните, трябва да присвоите нова Index последователност на .index или .columns атрибута или да използвате методи като .rename().

```
try:

df_sales.columns[0] = 'нов_продукт'

except TypeError as e:

print(f"Грешка: {e}") # Index does not support mutable operations
```

За да промените имената на колоните, трябва да направите нещо като:

```
df_sales.columns = ['нов_продукт', 'нова_цена', 'ново_количество']
print("\nDataFrame с нови имена на колони:")
print(df_sales.head())
```

- 3) **Дублирани етикети:** Въпреки че Pandas позволява DataFrame-и и Series-и с дублирани етикети в индекса или колоните, това може да доведе до неочаквано поведение при достъпване на данни и като цяло се счита за лоша практика.
- 4) Тип на данните на индекса/колоните: Типът на данните в .index (ако не е RangeIndex) обикновено е object, но може да бъде и друг тип (например, datetime64[ns] за DatetimeIndex). Типът на данните в .columns винаги е object (стрингове).

Pазглеждането на .index и .columns е важна стъпка за разбиране на структурата на DataFrame-а и как са организирани данните в него.

VII. Проверка за уникални стойности (.unique(), .nunique(), .value_counts())

След като вече сме запознати с индекса и колоните, следващата важна стъпка в инспекцията на данните е да разберем какви уникални стойности се срещат в отделните колони и колко често се появяват те. За тази цел Pandas предоставя три много полезни метода: .unique(), .nunique() и .value counts().

1. . unique () - Връщане на уникалните стойности

Mетодът .unique() се прилага върху Series обект и връща NumPy array, съдържащ всички уникални стойности в този Series. Редът на уникалните стойности в резултата не е гарантиран да бъде същият като редът им на появяване в оригиналния Series. Nan стойностите също се включват (само веднъж) в резултата.

• Синтаксис:

```
series.unique()
```

• Пример (използвайки колоната 'продукт' от df sales):

Резултат:

```
Уникални продукти: ['A' 'B' 'B' 'Г' nan]
```

Резултатът е NumPy array, съдържащ всички уникални стойности от колоната 'продукт', включително NaN.

2. .nunique() - Връщане на броя на уникалните стойности

Методът .nunique() се прилага върху Series или DataFrame обект и връща броя на уникалните стойности. По подразбиране, той не брои NaN стойностите, но това поведение може да бъде променено с параметъра dropna=False.

• Синтаксис:

```
series.nunique(dropna=True)

296
```

```
dataframe.nunique(axis=0, dropna=True) # axis=0 (по колони) е по подразбиране
```

• Пример (използвайки колоната 'продукт' от df_sales_nan):

```
num_unique_products = df_sales_nan['продукт'].nunique()

print("Брой уникални продукти (без NaN):", num_unique_products)

num_unique_products_with_nan =

df_sales_nan['продукт'].nunique(dropna=False)

print("Брой уникални продукти (включително NaN):",

num_unique_products_with_nan)
```

Резултат:

```
Брой уникални продукти (без NaN): 4
Брой уникални продукти (включително NaN): 5
```

• Пример за DataFrame (брой уникални стойности във всяка колона):

```
num_unique_all = df_sales_nan.nunique()
print("\nБрой уникални стойности във всяка колона:\n", num_unique_all)
```

```
      Брой уникални стойности във всяка колона:

      продукт
      5

      цена
      5

      количество
      6

      dtype: int64
```

3. .value_counts() - Връщане на броя на срещанията на всяка уникална стойност

Meтодът .value_counts() се прилага върху Series обект и връща нов Series, съдържащ уникалните стойности като индекс и техните честоти (брой на срещанията) като стойности. Резултатът е сортиран по честота в низходящ ред (най-често срещаната стойност е първа). По подразбиране, Nan стойностите се изключват, но това може да бъде променено с параметъра dropna=False.

• Синтаксис:

```
series.value_counts(normalize=False, sort=True, ascending=False,
dropna=True)
```

• Пример (използвайки колоната 'продукт' от df sales nan):

```
product_counts = df_sales_nan['продукт'].value_counts()
print("\nЧестота на продуктите (без NaN):\n", product_counts)

product_counts_with_nan =
df_sales_nan['продукт'].value_counts(dropna=False)
print("\nЧестота на продуктите (включително NaN):\n",
product_counts_with_nan)

# Нормализирана честота (пропорции вместо брой)
normalized_counts = df_sales_nan['продукт'].value_counts(normalize=True)
print("\nНормализирана честота на продуктите (без NaN):\n",
normalized_counts)
```

```
      Честота на продуктите (без NaN):

      A
      3

      B
      2

      В
      1

      Name: продукт, dtype: int64
```

```
Честота на продуктите (включително NaN):
         3
A
         2
Б
         2
\Gamma
NaN
         1
R
Name: продукт, dtype: int64
Нормализирана честота на продуктите (без NaN):
      0.375
A
      0.250
Б
      0.250
\boldsymbol{\varGamma}
      0.125
\boldsymbol{B}
Name: продукт, dtype: float64
```

4. Предимства на .unique(), .nunique() и .value_counts():

- Разбиране на разпределението на данните: Тези методи помагат да се разбере какви стойности присъстват в колоните и колко често се срещат.
- Идентифициране на грешки и аномалии: Чрез преглед на уникалните стойности или честотите може да се открият неочаквани или грешни записи.
- **Категориен анализ:** .value counts() е особено полезен за анализ на категорийни данни.
- Предварителна обработка: Информацията за уникалните стойности може да бъде важна за вземане на решения при почистване и трансформиране на данни (например, групиране на редки категории).

5. Допълнителни аспекти:

- 1) Използване върху DataFrame:
 - o .unique() не може да се приложи директно върху цял DataFrame. Трябва да го приложите върху конкретна колона (Series).
 - o .nunique() може да се приложи върху цял DataFrame, като по подразбиране връща Series с броя на уникалните стойности във всяка колона (axis=0). Можете също да го приложите по редове (axis=1), за да видите броя на уникалните стойности във всеки ред.
 - o .value counts () също не може да се приложи директно върху цял DataFrame.
- 2) Сортиране на резултатите от .value_counts(): Peзултатът от .value_counts() е сортиран по честота в низходящ ред по подразбиране (sort=True, ascending=False). Можете да промените това поведение, като зададете sort=False или ascending=True.

- 3) Работа с мам стойности: Както вече видяхме, параметърът dropna контролира дали NaN стойностите се включват в резултатите на .nunique() и .value_counts(). За .unique(), NaN винаги се включва (само веднъж).
- 4) Използване с категорийни данни (category dtype): Когато се прилагат върху Series с категорийни данни, тези методи работят по същия начин. .value_counts() може да бъде особено ефективен при такива данни.
- 5) Брой на най-често срещаните стойности: Meтодът .value_counts() поддържа параметър n (в по-нови версии на Pandas), който позволява да се върнат само n-те най-често срещани стойности (.nlargest(n)) или .nsmallest(n) за най-рядко срещаните.

```
top_3_products = df_sales_nan['продукт'].value_counts().nlargest(3)
print("Топ 3 продукта:\n", top_3_products)
```

6. Любопитно:

- 1) **Приблизителен брой уникални стойности за големи данни:** За много големи набори от данни, пресмятането на точния брой уникални стойности може да бъде ресурсоемко. Някои библиотеки предлагат методи за *приблизително* броене на уникални стойности (например, HyperLogLog), които могат да бъдат по-ефективни в такива случаи, но те не са вградени в Pandas.
- 2) Уникалност на комбинации от колони: За да намерите уникалните комбинации от стойности в няколко колони, можете да създадете нова колона, съдържаща кортежи от тези стойности, и след това да приложите .unique() върху тази нова колона.

```
unique_combinations = df_sales_nan[['продукт', 'цена']].apply(tuple,
axis=1).unique()
print("Уникални комбинации продукт-цена:\n", unique_combinations)
```

7. Възможни изключения и неочаквано поведение:

- 1. Приложимост само към Series (за .unique() и .value_counts()): Опитът да се приложат .unique() или .value counts() директно върху DataFrame ще доведе до AttributeError.
- 2. **Ред на уникалните стойности в .unique():** Както беше споменато, редът на елементите в NumPy array-я, върнат от .unique(), не е гарантиран и може да не съответства на реда на първото им появяване в оригиналния Series. Ако редът е важен, може да се наложи допълнителна обработка.
- 3. Тип на данните в резултата от .value_counts(): Peзултатът от .value_counts() e Series, където индексът са уникалните стойности (със същия dtype като оригиналния Series), а стойностите са честотите (dtype int64 или float64 ако normalize=True).
- 4. **MemoryError при голям брой уникални стойности:** Ако Series съдържа изключително голям брой уникални стойности, .unique() и .value_counts() могат да консумират значително количество памет, тъй като трябва да съхранят всички уникални елементи.
- 5. **Неочаквано поведение при смесени типове данни:** Ако Series съдържа колона със смесени типове данни (object dtype), резултатите от тези методи ще включват всички тези уникални обекти. Сравнението на обекти може да има свои нюанси.

Тези три метода са основни инструменти за първоначално изследване на съдържанието на отделни колони във вашите Pandas DataFrame-и.

VIII. Транспониране на DataFrame (.T)

Транспонирането на DataFrame е операция, при която се разменят редовете и колоните на DataFrame-а. Редовете стават колони, а колоните стават редове. В Pandas това се осъществява много лесно с помощта на атрибута . т.

1. .т - Транспониране

Атрибутът .т връща транспонирана версия на DataFrame-а. Оригиналният DataFrame остава непроменен.

• Синтаксис:

```
dataframe.T
```

• Пример (използвайки df_sales):

```
Оригинален DataFrame:
```

```
цена
                        количество
    продукт
0
               10.5
                                   5
           A
           Б
              20.0
                                   2
1
2
              10.5
                                   3
           A
              15.0
3
           B
                                   1
4
              25.0
5
          Б
              20.0
                                   6
           \boldsymbol{arGamma}
               25.0
                                   2
6
               10.5
                                  10
Транспониран DataFrame:
                                2
                        1
                                        3
                                                         5
                                                                          7
                                A
                                        B
                                                 oldsymbol{\Gamma}
                                                         Б
                                                                 \boldsymbol{arGamma}
продукт
            10.5 20.0 10.5
                                   15.0 25.0 20.0
                                                             25.0
цена
                   5
                           2
                                   3
                                            1
                                                                           10
количество
```

Както виждате, колоните 'продукт', 'цена' и 'количество' сега са станали редове, а оригиналните редови индекси (0 до 7) са станали колони.

2. Важни аспекти при транспониране:

1) **Типове данни:** Типовете данни на колоните в оригиналния DataFrame могат да станат типове данни на редовете в транспонирания DataFrame. Ако оригиналните колони са от различни типове, транспонираните редове ще имат най-общия възможен тип (често object), за да могат да съхранят всички стойности.

```
print("\nТипове данни на оригиналния DataFrame:\n", df_sales.dtypes)
print("\nТипове данни на транспонирания DataFrame:\n",
transposed_df.dtypes)
```

```
Типове данни на оригиналния DataFrame:
продукт object
цена float64
```

```
количество
                 int64
dtype: object
Типове данни на транспонирания DataFrame:
0
     object
1
     object
2
     object
3
     object
     object
5
     object
     object
6
7
     object
dtype: object
```

Забележете, че всички колони в транспонирания DataFrame ca от тип object, тъй като оригиналната колона 'продукт' беше от този тип.

- 2) **Индекс и колони:** Индексът на оригиналния DataFrame става колони в транспонирания, а имената на колоните на оригиналния стават индекс на транспонирания.
- 3) **Series не се транспонира по същия начин:** Ако транспонирате Series, той остава Series (едномерна структура), но може да промени ориентацията си (от "колона" към "ред" или обратно, но тъй като е само едно измерение, това не е толкова очевидно).

```
prices = df_sales['цена']
print("\nОригинален Series:\n", prices)
print("\nТранспониран Series:\n", prices.T)
```

```
      Оригинален Series:

      0
      10.5

      1
      20.0

      2
      10.5

      3
      15.0

      4
      25.0

      5
      20.0

      6
      25.0
```

```
10.5
Name: цена, dtype: float64
Транспониран Series:
     10.5
1
     20.0
2
     10.5
3
     15.0
     25.0
     20.0
5
     25.0
6
     10.5
7
Name: цена, dtype: float64
```

Както виждате, транспонирането на Series не променя визуално структурата му.

3. Кога е полезно транспонирането?

- Промяна на ориентацията на данните: Понякога е по-лесно да се работи с данните, когато редовете са колони и обратно, особено за определени видове анализ или визуализация.
- Съобразяване с изисквания на библиотеки или функции: Някои библиотеки или функции може да очакват данните в определена ориентация.
- **Визуално представяне:** В някои случаи, транспонираният DataFrame може да бъде по-лесен за четене или представяне.

4. Любопитно:

- 1) **Вътрешно представяне на данните:** Вътрешно, Pandas съхранява данните в NumPy arrays, които са оптимизирани за операции с матрици. Транспонирането е сравнително бърза операция, тъй като не включва преместване на самите данни в паметта, а по-скоро промяна на "изгледа" върху тези данни.
- 2) **Използване при визуализация:** Понякога е по-удобно да се визуализират определени аспекти на данните, когато DataFrame-ът е транспониран. Например, може да е по-лесно да се сравняват стойностите на различни характеристики за един обект (който е бил ред в оригиналния DataFrame), когато тези характеристики са в един ред след транспонирането.

5. Възможни изключения и неочаквано поведение:

- 1) **AttributeError при Series:** Както вече отбелязахме, Series обект също има атрибут . т, но тъй като е едномерна структура, транспонирането му не променя формата му (връща същия Series). Няма грешка, но може да е неочаквано, ако очаквате промяна в размерността.
- 2) **Типове данни след транспониране (отново):** Бъдете внимателни за промените в типовете данни след транспониране, особено ако оригиналният DataFrame съдържа колони с различни типове. Резултатът може да бъде DataFrame с много колони от тип објест, което може да повлияе на производителността на последващи анализи.
- 3) **Работа с MultiIndex след транспониране:** Ако DataFrame-ът има MultiIndex (както за редовете, така и за колоните), транспонирането ще размени нивата на тези MultiIndex-и. Това може да бъде полезно за преструктуриране на сложни данни, но изисква внимателно разбиране на структурата на MultiIndex-а преди и след транспонирането.

```
data_multi = {'A': [1, 2], 'B': [3, 4]}
index_multi = pd.MultiIndex.from_tuples([('rpyna1', 'noд1'), ('rpyna2',
'noд2')])
columns_multi = pd.MultiIndex.from_tuples([('xapakrep1', 'croйност1'),
    ('xapakrep2', 'croйност2')])
df_multi_complex = pd.DataFrame(data_multi, index=index_multi,
    columns=columns_multi)
print("\nOpuruhaneh DataFrame c MultiIndex:\n", df_multi_complex)
print("\nTpahcnohupah DataFrame c MultiIndex:\n", df_multi_complex.T)
print("\nИндекс на транспонирания:", df_multi_complex.T.index)
print("\nКолони на транспонирания:", df_multi_complex.T.columns)
```

4) **Размер на DataFrame:** Транспонирането на много голям DataFrame може да създаде нов DataFrame със същия размер, но с разменени измерения. Уверете се, че имате достатъчно памет за новия обект, ако работите с големи набори от данни.

В общи линии, .T е прост, но мощен инструмент за промяна на ориентацията на вашите данни в Pandas.

IX. Обобщение на главата и казуси от реалния

живот

В тази глава разгледахме основните методи и атрибути на Pandas, които ни помагат да получим първоначална представа за нашите данни, да разберем тяхната структура и съдържание. Ето кратко обобщение на всеки метод и как той се прилага в практически сценарии:

1. .head() u .tail():

- Цел: Бърз преглед на първите или последните няколко реда от DataFrame-a.
- Казус:
 - о **Анализ на продажби:** След като заредите данни за продажби, използвате .head() да видите първите няколко транзакции и да се уверите, че данните са заредени правилно и съдържат очакваните колони (например, дата, продукт, цена, количество).

Решение:

Използвайте метода .head() за да видите първите няколко реда от DataFrame-a.

```
# След като изпълните .head(), вие визуално проверявате:
# 1. Дали колоните 'дата', 'продукт', 'цена', 'количество' съществуват.
# 2. Дали данните под тези колони изглеждат смислени (например, цените
са числови стойности, датите са във валиден формат).
```

Методът .head() по подразбиране показва първите 5 реда на DataFrame-а. Чрез подаване на аргумент (например, 3), можете да укажете колко реда да се покажат. Този бърз преглед помага да се уверите, че процесът на зареждане на данни е успешен и че данните изглеждат както се очаква.

о **Логиране на събития:** При анализ на лог файлове, .tail() може да покаже последните събития, което е полезно за наблюдение на текуща активност или за откриване на скорошни грешки.

Решение:

• Използвайте метода .tail() за да видите последните няколко реда от DataFrame-a.

```
import pandas as pd
# Симулираме зареждане на лог данни
data log = {'BpeMe': ['2023-10-28 10:00:00', '2023-10-28 10:01:15',
'2023-10-28 10:02:30',
                    '2023-10-28 10:03:45', '2023-10-28 10:05:00', '2023-
10-28 10:06:15'],
            'ниво': ['INFO', 'DEBUG', 'WARNING', 'ERROR', 'INFO',
'DEBUG'1,
            'съобщение': ['Потребител X влезе в системата', 'Проверка на
база данни завършена',
                          'Възможен проблем с връзката', 'Неуспешен опит
за запис',
                          'Изпращане на отчет завършено', 'Изчисляване на
статистики ' ] }
df log = pd.DataFrame(data log)
print("Последните 5 реда от лог данните:\n", df log.tail())
```

```
# Можете да укажете броя на редовете от края, които да се покажат (например, последните 2) print("\nПоследните 2 реда от лог данните:\n", df_log.tail(2)) # Чрез преглеждане на последните записи, можете бързо да видите: # 1. Последните действия или събития в системата. # 2. Дали има скорошни грешки или предупреждения, които изискват внимание.
```

Методът .tail() по подразбиране показва последните 5 реда на DataFrame-a. Подобно на .head(), можете да укажете броя на редовете, които да се покажат от края на DataFrame-a. Това е особено полезно при анализ на времево-зависими данни като лог файлове, където най-скорошната информация често е най-важна.

Тези прости примери илюстрират как .head() и .tail() могат да бъдат бързи и ефективни инструменти за първоначална инспекция на данни в реални сценарии.

2. .info():

- **Цел:** Получаване на обобщена информация за DataFrame-a, включително брой редове, брой колони, типове данни на колоните и информация за липсващи стойности.
- Казус:
 - о **Подготовка на данни за машино обучение:** Преди да тренирате модел, използвате .info() да проверите за липсващи стойности, които трябва да бъдат обработени, и да се уверите, че типовете данни са подходящи за модела (например, категорийните променливи трябва да бъдат кодирани).

Решение:

Използвайте метода .info() за да получите тази обобщена информация.

```
import pandas as pd
import numpy as np

# Симулираме DataFrame с данни за машинно обучение
data_ml = {'feature1': [1.0, 2.5, 3.0, np.nan, 5.1],
```

```
'feature2': ['A', 'B', 'A', 'C', 'B'],
           'feature3': [10, 20, np.nan, 40, 50],
           'target': [0, 1, 0, 1, 0]}
df ml = pd.DataFrame(data ml)
print("Информация за DataFrame-a за машинно обучение:\n")
df ml.info()
# От резултата на .info() можете да видите:
# 1. Общия брой на редовете и колоните.
\# 2. Типа на данните за всяка колона (float64, object, int64).
# 3. Броя на non-null стойностите във всяка колона, което индикира
наличието на липсващи стойности (NaN).
     Например, 'feature1' и 'feature3' имат по 4 non-null стойности от
общо 5, което означава, че има по една липсваща стойност във всяка от
тях.
# 4. Използваната памет от DataFrame-a.
# Въз основа на тази информация, може да се наложи да предприемете
стъпки като:
# - Обработка на липсващите стойности (например, чрез попълване или
премахване).
# - Кодиране на категорийните променливи ('feature2') в числов формат,
подходящ за повечето МL модели.
# - Проверка дали типовете данни са подходящи за очакваните операции.
```

Методът .info() предоставя ключова информация, необходима за предварителна обработка на данни за машинно обучение. Идентифицирането на липсващи стойности и неправилни типове данни е критична стъпка преди обучението на модела, за да се гарантира неговата ефективност и да се избегнат грешки по време на процеса.

• **Интеграция на данни от различни източници:** Когато комбинирате данни от няколко файла или бази данни, .info() помага да се идентифицират несъответствия в типовете ланни или липсваши колони.

Решение:

Използвайте .info() след обединяването на данните, за да проверите структурата на получения DataFrame.

```
import pandas as pd
import numpy as np
# Симулираме зареждане на данни от два различни файла
data clients1 = {'clientID': [1, 2, 3, 4],
                 'age': [25, 30, 45, 35],
                 'city': ['Sofia', 'Plovdiv', 'Sofia', 'Varna']}
df clients1 = pd.DataFrame(data clients1)
data clients2 = {'clientID': [3, 4, 5, 6],
                 'income': ['50000', '60000', 75000, 40000], #
Забележете, че една стойност е стринг, а друга - число
                 'occupation': ['engineer', 'manager', 'sales',
'developer']}
df clients2 = pd.DataFrame(data clients2)
# Обединяваме DataFrame-ите по 'clientID'
df clients merged = pd.merge(df clients1, df clients2, on='clientID',
how='outer')
print("Информация за обединения DataFrame с данни за клиенти:\n")
df clients merged.info()
# От резултата на .info() може да забележите:
```

- # 1. Колоната 'income' може да има тип 'object', поради смесването на стринг и числова стойност във входните данни. Това може да доведе до проблеми при последващ числен анализ.
- # 2. Възможно е да има липсващи стойности (NaN) в колони, които не са присъствали в един от оригиналните DataFrame-и за определени 'clientID'- та (в зависимост от типа на merge-a).
- # В този случай, след като видим информацията от .info(), ще трябва да:
- # Преобразуваме колоната 'income' в числов тип (например, float), като предварително обработим стринговите стойности.
- # Обработим липсващите стойности в други колони, ако има такива.

При интегриране на данни от различни източници, често се срещат несъответствия в типовете данни или липсващи стойности. Използването на .info() след обединяването на данните помага бързо да се идентифицират тези проблеми, които могат да възникнат поради различни формати на данните в източниците или поради начина на обединяване (например, outer join въвежда NaN стойности).

Тези два казуса показват как .info() е ценен инструмент за получаване на обща представа за вашите данни и за идентифициране на потенциални проблеми, които трябва да бъдат решени преди по-нататъшен анализ.

3. .describe():

- **Цел:** Генериране на описателна статистика за числовите колони (средна стойност, стандартно отклонение, минимум, максимум, квартили) и за категорийните и времеви данни (брой, уникални стойности, най-често срещана стойност, честота).
- Казус:
 - Анализ на клиентско поведение: Използвате .describe() върху колони като възраст, приходи или време, прекарано на уебсайт, за да получите обща представа за разпределението на тези променливи и да идентифицирате потенциални аномалии.

Решение:

Използвайте метода .describe() върху DataFrame-a, за да получите описателна статистика за числовите колони.

```
import pandas as pd
import numpy as np
# Симулираме DataFrame с данни за поведението на клиенти
data behavior = { 'clientID': [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8],
                 'age': [25, 30, 45, 35, 28, 60, 22, 40],
                 'total spent': [150.75, 300.20, 550.90, 200.00, 180.50,
700.10, 120.30, np.nan],
                 'time on site': [15.5, 22.1, 30.0, 18.7, 25.3, 45.2,
10.1, 20.5]}
df behavior = pd.DataFrame(data behavior)
print("Описателна статистика за числовите колони:\n",
df behavior.describe())
# От резултата на .describe() можете да видите:
# - count: Броя на валидните (не-NaN) стойности за всяка колона. За
'total spent' е по-малък от общия брой редове, което показва липсваща
стойност.
# - mean: Средната стойност.
# - std: Стандартното отклонение, което показва разсейването на данните
около средната стойност.
# - min: Минималната стойност.
# - 25%: Първият квартил (25% от данните са под тази стойност).
\# - 50\%: Медианата (средната стойност, 50\% от данните са под тази
стойност).
# - 75%: Третият квартил (75% от данните са под тази стойност).
# - тах: Максималната стойност.
# Анализирайки тези статистики, можете да получите представа за:
# - Типичната възраст на клиентите (средна и медиана).
```

```
# - Разпределението на сумите, които клиентите харчат (средна, медиана, размах между квартилите).
# - Средното време, прекарано на сайта.
# - Потенциални аномалии (например, необичайно висока или ниска възраст или сума на поръчка).
```

• Контрол на качеството в производството: При анализ на данни от сензори, .describe() може да помогне за откриване на необичайни вариации в измерванията (например, температура, налягане), които могат да сигнализират за проблеми в процеса.

Решение:

Използвайте .describe() върху DataFrame-а, съдържащ данните от сензорите.

```
import pandas as pd
import numpy as np
# Симулираме DataFrame с данни от сензори
data production = {'apтикул ID': [1, 2, 3, 4, 5, 6],
                   'температура': [25.1, 25.3, 24.9, 25.0, 25.2, 30.0],
# Една стойност може да е аномална
                   'налягане': [10.2, 10.1, 10.3, 10.2, 10.1, 10.2],
                   'тегло': [100.5, 100.3, 100.4, np.nan, 100.2, 100.6]}
df production = pd.DataFrame(data production)
print("Описателна статистика за производствените параметри:\n",
df production[['температура', 'налягане', 'тегло']].describe())
# От резултата на .describe() за числовите колони ('температура',
'налягане', 'тегло'):
# - Проверете средната стойност и стандартното отклонение за всяка
характеристика. Голямото стандартно отклонение може да индикира по-
голяма вариабилност.
```

- # Сравнете минималните и максималните стойности с очакваните граници.

 Необичайно ниски или високи стойности могат да бъдат индикатор за
 проблем.
- # Разгледайте квартилите, за да видите разпределението на данните.
 Голяма разлика между квартилите може да показва изкривяване на
 разпределението.
- # За 'тегло', count е по-малък от общия брой редове, което показва липсваща стойност, която трябва да бъде разгледана.
- # В колоната 'температура', максималната стойност (30.0) е значително по-висока от останалите и може да е аномалия, която да изисква проверка на производствения процес.

.describe() е мощен инструмент за бързо получаване на статистически обобщения на числови данни. В контекста на контрол на качеството, тези статистики могат да помогнат за идентифициране на необичайни измервания или голяма вариабилност, които могат да сигнализират за проблеми в производствения процес и да насочат към по-нататъшно разследване.

4. .shape u .size:

- **Цел:** Получаване на размерността (брой редове и колони) и общия брой на елементите в DataFrame-a.
- Казус:
 - **Мащабируемост на алгоритми:** Преди да приложите алгоритъм за анализ, проверявате . shape, за да прецените дали размерът на данните е управляем за наличните ресурси.

Решение:

Използвайте .shape и .size() на примерни или очаквани по размер DataFrame-и, за да получите информация за техните размери.

```
import pandas as pd
import numpy as np

# Симулираме голям DataFrame с данни
num_rows = 10000000
num_cols = 10
```

```
data large = np.random.rand(num rows, num cols)
columns large = [f'колона {i}' for i in range(num cols)]
df large = pd.DataFrame(data large, columns=columns large)
print("Размерност на големия DataFrame (брой редове, брой колони):",
df large.shape)
print ("Общ брой на елементите в големия DataFrame:", df large.size)
# В този случай, df large.shape ще върне (1000000, 10), което означава 1
милион реда и 10 колони.
# df large.size ще върне 10000000 (1 милион * 10).
# Въз основа на тези стойности, можете да прецените:
# - Времето, необходимо за обработка на данните от вашия алгоритъм
(алгоритми с по-висока сложност могат да отнемат значително повече време
при голям брой редове).
# - Паметта, която ще е необходима за съхранение и обработка на
DataFrame-a.
# - Необходимостта от оптимизация на алгоритъма или използване на по-
ефективни структури от данни за големи набори от данни.
# Можете също да използвате .shape след прилагане на филтри или други
операции за намаляване на размера на данните:
df filtered = df large[df large['колона 0'] > 0.5]
print("\nРазмерност на филтрирания DataFrame:", df filtered.shape)
print("Общ брой на елементите във филтрирания DataFrame:",
df filtered.size)
```

. shape ви дава директна информация за броя на редовете и колоните, което е ключово за разбиране на "мащаба" на вашите данни. .size предоставя общия брой на елементите, което също може да бъде полезно за оценка на паметта и потенциалната продължителност на изчисленията. При разработване на алгоритми, особено за машинно обучение или сложен анализ, е важно да се вземе предвид как размерът на входните данни ще повлияе на производителността.

• Валидация на данни след трансформация: След филтриране или агрегиране на данни, използвате . shape, за да се уверите, че броят на редовете или колоните е такъв, какъвто се очаква.

Решение:

Използвайте .shape след всяка ключова стъпка на трансформация, за да валидирате размера на DataFrame-a.

```
import pandas as pd
# Симулираме DataFrame с данни за продажби
data sales = {'продукт': ['A', 'B', 'A', 'B', 'Г', 'Б', 'Г', 'A'],
              'цена': [10.5, 20.0, 10.5, 15.0, 25.0, 20.0, 25.0, 10.5],
              'количество': [5, 2, 3, 1, 4, 6, 2, 10],
              'регион': ['Север', 'Юг', 'Север', 'Изток', 'Запад', 'Юг',
'Запад', 'Север']}
df sales = pd.DataFrame(data sales)
print("Размерност на оригиналния DataFrame:", df sales.shape)
# Филтрираме продажбите само за регион 'Север'
df north = df sales[df sales['perион'] == 'Ceвep'].copy()
print("\nРазмерност след филтриране за 'Север':", df north.shape)
# Добавяме нова колона с обща стойност на продажбата
df north['обща стойност'] = df north['цена'] * df north['количество']
print("\nРазмерност след добавяне на колона:", df north.shape)
# Групираме по продукт и изчисляваме средна цена
df grouped = df north.groupby('продукт')['цена'].mean().reset index()
print("\nРазмерност след групиране:", df grouped.shape)
# Чрез проверка на .shape след всяка операция, можете да се уверите, че:
# - Филтрирането е премахнало очаквания брой редове.
# - Добавянето на колона не е променило броя на редовете, а е увеличило
броя на колоните с 1.
```

```
# - Групирането е намалило броя на редовете до броя на уникалните стойности в колоната за групиране ('продукт').

# Ако .shape след някоя стъпка не е това, което очаквате, това може да сигнализира за грешка в логиката на трансформацията.
```

Използването на .shape като част от процеса на анализ и трансформация на данни помага за валидиране на резултатите от всяка стъпка. Уверяването, че броят на редовете и колоните се променя по очаквания начин след всяка операция, е важна практика за поддържане на коректността на анализа.

5. .dtype u .dtypes:

- Цел: Получаване на типа на данните в Series (.dtype) или за всяка колона в DataFrame-a (.dtypes).
- Казус:
 - о **Преобразуване на данни:** Идентифицирате колони с неправилни типове данни (например, числа, съхранявани като стрингове) с .dtypes и след това ги конвертирате в подходящия тип с .astype().

Решение:

Използвайте .dtypes за да идентифицирате колоните с неправилен тип данни и след това използвайте .astype() за да ги преобразувате в подходящия числен тип.

```
df_strings['цена'] = df_strings['цена'].astype(float)

# Преобразуваме колона 'количество' в тип integer

df_strings['количество'] = df_strings['количество'].astype(int)

print("\nТипове данни след преобразуване:\n", df_strings.dtypes)

# Сега колоните 'цена' и 'количество' са с правилните числови типове

(float64 и int64 съответно)

# и можем да извършваме математически операции с тях:

df_strings['обща_стойност'] = df_strings['цена'] *

df_strings['количество']

print("\nDataFrame с добавена колона 'обща_стойност':\n", df_strings)
```

Често при четене на данни от външни източници (като CSV файлове), Pandas може да не успее автоматично да определи правилния тип данни за всяка колона. Колони, съдържащи числа, понякога могат да бъдат интерпретирани като стрингове, особено ако има нечисти данни (например, нечислови символи) или ако всички стойности са заобиколени в кавички. Използването на .dtypes е първата стъпка за идентифициране на такива проблеми, а .astype() е методът за коригиране на типовете данни, за да се позволи правилното обработване на данните.

о **Съвместимост с други библиотеки:** Проверявате .dtypes, за да се уверите, че типовете данни са съвместими с изискванията на библиотеки за визуализация (като Matplotlib или Seaborn) или за статистически анализ (като SciPy).

Решение:

Използвайте .dtypes за да се уверите, че типовете данни във вашия DataFrame са съвместими с изискванията на целевата библиотека. Ако е необходимо, използвайте .astype() за да ги преобразувате.

```
import pandas as pd
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns
# Симулираме DataFrame с данни за продажби по месеци
```

```
data time series = {'месец': ['Януари', 'Февруари', 'Март', 'Април',
'Май'],
                    'продажби': [150, 180, 220, 190, 250]}
df time = pd.DataFrame(data time series)
print("Типове данни преди визуализация:\n", df time.dtypes)
# Ако искаме да създадем линия на графика на продажбите по месеци,
# колоната 'продажби' трябва да е числов тип (int64 в този случай), а
'месец' може да e object (string).
# Да предположим, че 'продажби' по някаква причина е прочетен като
стринг:
df time['продажби'] = df time['продажби'].astype(str)
print("\nTunose данни след (грешно) преобразуване в стринг: \n",
df time.dtypes)
# Опит за създаване на графика (ще доведе до грешка или неочаквана
графика)
# plt.plot(df time['месец'], df time['продажби'])
# plt.show()
# Коригираме типа на 'продажби' обратно към числов
df_time['продажби'] = df time['продажби'].astype(int)
print("\nТипове данни след корекция:\n", df time.dtypes)
# Сега можем да създадем коректна графика
plt.plot(df time['месец'], df time['продажби'])
plt.xlabel("Месец")
plt.ylabel("Продажби")
plt.title("Продажби по месеци")
plt.show()
```

```
# Подобно, някои статистически тестове в SciPy може да изискват 
определени типове данни (например, числови за корелация).
```

6. .index u .columns:

- **Цел:** Получаване на информация за индекса (етикетите на редовете) и колоните (имената на колоните).
- Казус:
 - о **Времеви серии:** При анализ на времеви данни, проверявате дали индексът е DatetimeIndex, което предоставя специализирани методи за работа с времеви редове.

Решение:

Използвайте .index за да проверите типа на индекса и, ако е необходимо, го преобразувайте в $\mathsf{DatetimeIndex}\ c\ \mathsf{помощтa}\ \mathsf{Ha}\ \mathsf{pd}.\mathsf{to}\ \mathsf{datetime}()$.

```
import pandas as pd
# Симулираме DataFrame с данни за продажби с колона за дата
data time series = {'дата': ['2023-01-01', '2023-01-08', '2023-01-15',
'2023-01-22', '2023-01-29'],
                    'продажби': [150, 180, 220, 190, 250]}
df sales date col = pd.DataFrame(data time series)
print("Тип на индекса преди преобразуване:",
type(df sales date col.index))
print("Индекс преди преобразуване:\n", df sales date col.index)
# Задаваме колоната 'дата' като индекс
df sales indexed = df sales date col.set index('дата')
print("\nТип на индекса след задаване на колона 'дата' като индекс:",
type(df sales indexed.index))
print("Индекс след задаване на колона 'дата' като индекс: \n",
df sales indexed.index)
# Забелязваме, че индексът е от тип 'object' (стрингове), а не
DatetimeIndex
```

320

```
# Преобразуваме индекса в DatetimeIndex

df_sales_indexed.index = pd.to_datetime(df_sales_indexed.index)

print("\nTun на индекса след преобразуване в DatetimeIndex:",

type(df_sales_indexed.index))

print("Индекс след преобразуване в DatetimeIndex:\n",

df_sales_indexed.index)

# Сега можем да използваме специфични методи за времеви серии, например:

monthly_mean = df_sales_indexed['продажби'].resample('ME').mean()

print("\nCpeдни месечни продажби:\n", monthly_mean)
```

Когато работите с времеви данни, е изключително важно индексът на DataFrame-а да бъде от тип DatetimeIndex. Това позволява използването на мощни вградени функции за анализ на времеви серии, като пресемплиране (resample), плъзгащи средни (rolling), и други. Чрез .index можете да проверите типа на текущия индекс и да определите дали е необходимо преобразуване с pd.to datetime().

о **Джойнване на данни:** Уверявате се, че имената на колоните, които ще използвате за свързване на два DataFrame-a, са правилни и съществуват.

Решение:

Използвайте .columns за да получите списък с имената на колоните във всеки DataFrame и да ги сравните.

```
data orders = {'ClientID': [2, 4, 1, 3], # Забележете различното име на
колоната за ID
               'Product': ['Laptop', 'Keyboard', 'Mouse', 'Monitor'],
               'OrderDate': ['2023-10-26', '2023-10-27', '2023-10-26',
'2023-10-28']}
df orders = pd.DataFrame(data orders)
print("Колони на df clients1:", df clients1.columns)
print("Колони на df orders:", df orders.columns)
# За да обединим тези DataFrame-и по клиентски ID, трябва имената на
колоните да съвпадат.
# B df clients1 колоната е 'CustomerID', а в df orders e 'ClientID'.
# Преименуваме колоната в df orders, за да съвпадне с df clients1
df orders = df orders.rename(columns={'ClientID': 'CustomerID'})
print("\nКолони на df orders след преименуване:", df orders.columns)
# Сега можем да обединим DataFrame-ите
df merged = pd.merge(df clients1, df orders, on='CustomerID',
how='inner')
print("\nОбединен DataFrame:\n", df merged)
```

При обединяване на данни от различни източници, е критично да се уверяте, че колоните, по които ще се извършва обединяването, имат еднакви имена в участващите DataFrame-и. Използването на .columns ви позволява да инспектирате имената на колоните и да идентифицирате несъответствия. След това можете да използвате метода .rename() за да приведете имената в съответствие преди да извършите операцията за обединяване.

7. .unique(), .nunique(), .value_counts():

- Цел: Проверка за уникални стойности и тяхната честота в Series.
- Казус:
 - о **Анализ на категорийни променливи:** Използвате .value_counts() за да видите разпределението на категориите (например, различни видове продукти, географски региони) и да идентифицирате най-често срещаните.

Решение:

Използвайте .unique() за да видите всички уникални стойности в дадена категорийна колона, .nunique() за да получите броя на уникалните стойности, и .value_counts() за да видите честотата на всяка уникална стойност.

```
import pandas as pd
# Симулираме DataFrame с данни за клиенти
data\ customers = \{ \ CustomerID': [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10], \}
                  'Пол': ['м', 'ж', 'м', 'ж', 'м', 'ж', 'м', 'ж',
'M'],
                  'Град': ['София', 'Пловдив', 'София', 'Варна',
'Coфия', 'Бургас', 'Пловдив', 'София', 'Варна', 'София'],
                  'Плащане': ['карта', 'наложен', 'карта', 'карта',
'банков', 'наложен', 'карта', 'карта', 'банков', 'карта']}
df customers = pd.DataFrame(data customers)
# Анализ на колона 'Пол'
unique genders = df customers['Ποπ'].unique()
num unique genders = df customers['Non'].nunique()
gender counts = df customers['Ποπ'].value counts()
print("Уникални стойности в колона 'Пол':", unique genders)
print("Брой уникални стойности в колона 'Пол':", num unique genders)
print("Честота на стойностите в колона 'Пол':\n", gender counts)
print("\n---")
# Анализ на колона 'Град'
unique cities = df customers['Град'].unique()
num unique cities = df customers['[pag'].nunique()
city counts = df customers['Tpag'].value counts()
print ("Уникални стойности в колона 'Град':", unique cities)
print("Брой уникални стойности в колона 'Град':", num unique cities)
```

```
print("Честота на стойностите в колона 'Град':\n", city_counts)

# Анализ на колона 'Плащане'
unique_payments = df_customers['Плащане'].unique()
num_unique_payments = df_customers['Плащане'].nunique()
payment_counts = df_customers['Плащане'].value_counts()

print("Уникални стойности в колона 'Плащане':", unique_payments)
print("Брой уникални стойности в колона 'Плащане':",
num_unique_payments)
print("Честота на стойностите в колона 'Плащане':\n", payment_counts)

# От тези резултати можем да разберем:
# - Кои са всички възможни стойности за пол, град и метод на плащане.
# - Колко различни града има в набора от данни.
# - Кой е най-често срещаният метод на плащане и как е разпределен полът на клиентите.
```

о **Откриване на грешни или неконсистентни данни:** .unique() може да помогне за бързо идентифициране на неочаквани стойности в колона (например, различни начини за изписване на една и съща категория).

Решение:

Използвайте .unique() върху колоната с категории, за да видите всички уникални стойности и да идентифицирате потенциални грешки (например, различни начини за изписване на една и съща категория).

```
import pandas as pd

# Симулираме DataFrame с данни за продукти с потенциално неконсистентни
категории
data_products = {'ProductID': [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8],
```

```
'Name': ['Laptop', 'Mouse', 'Keyboard', 'Monitor',
'Tablet', 'Smartphone', 'Smartwatch', 'Headphones'],
                 'Category': ['Електроника', 'Аксесоари', 'Електроника',
'Монитори', 'Таблети', 'Смартфони', 'Аксесоари ', 'Слушалки']}
df products = pd.DataFrame(data products)
unique categories = df products['Category'].unique()
print("Уникални категории преди почистване: \n", unique categories)
# Забелязваме, че 'Аксесоари' и 'Аксесоари ' (с интервал накрая) се
считат за различни категории.
# Също така 'Монитори', 'Таблети', 'Смартфони', 'Слушалки' може да е по-
добре да бъдат под обща категория 'Електроника'.
# Можем да почистим тези неконсистентности (примерно):
df products['Category'] = df products['Category'].str.strip() #
Премахване на водещи и крайни интервали
df products['Category'] = df products['Category'].replace(['Монитори',
'Таблети', 'Смартфони', 'Слушалки'], 'Електроника')
unique categories cleaned = df products['Category'].unique()
print("\ny)никални категории след почистване: \n",
unique categories cleaned)
category counts cleaned = df products['Category'].value counts()
print("\nЧестота на категориите след почистване:\n",
category counts cleaned)
```

.unique() е много полезен за бързо идентифициране на всички различни стойности в категорийни колони, което може да помогне за откриване на грешки при въвеждане на данни, неконсистентно форматиране или различни начини за представяне на една и съща категория. След като тези проблеми бъдат идентифицирани, могат да се предприемат стъпки за почистване и стандартизиране на данните. .value_counts() след почистването дава ясна представа за разпределението на коректните категории.

8. .Т (транспониране):

- Цел: Размяна на редовете и колоните на DataFrame-a.
- Казус:
 - о **Визуализация на данни:** Понякога е по-лесно да се създадат определени видове графики (например, bar plots), когато характеристиките на обектите са представени като редове, а самите обекти като колони.

Решение:

Използвайте . т за да транспонирате DataFrame-а и да промените ориентацията на данните.

```
import pandas as pd
import matplotlib.pyplot as plt
# Симулираме DataFrame, където характеристиките са редове, а продуктите
- колони
data product features = {'Παπτοπ': [1200.50, 2.5, 15.6, 1],
                         'Мишка': [25.99, 1.0, None, 2],
                          'Клавиатура': [75.00, 1.5, None, 1],
                          'Монитор': [300.00, 3.0, 27.0, 1]}
index features = ['Цена', 'Тегло (кг)', 'Размер на екрана (инча)',
'Наличност']
df features by product = pd.DataFrame(data product features,
index=index features)
print ("Оригинален DataFrame (характеристики по редове, продукти по
колони): \n", df features by product)
# Транспонираме DataFrame-a
df products by feature = df features by product.T
print("\nTpaнcпониран DataFrame (продукти по редове, характеристики по
колони): \n", df products by feature)
# Сега е по-лесно да създадем бар графика, показваща цените на
различните продукти
df products by feature['Цена'].plot(kind='bar')
plt.ylabel("Цена (в лв.)")
```

Глава III. Основно Разглеждане и Инспекция на Данни

```
plt.title("Цена на различни продукти")
plt.xticks(rotation=45)
plt.tight_layout()
plt.show()

# По същия начин, може да се визуализират и други характеристики.
```

В някои случаи, структурата на DataFrame-а може да не е оптимална за определен вид анализ или визуализация. Транспонирането с .т позволява бързо да се промени ориентацията на данните, което може да улесни последващата обработка или представяне. В този пример, транспонирането прави по-лесно директното използване на колоната 'Цена' за създаване на бар графика, сравняваща цените на различните продукти.

о **Подготовка на данни за специфични модели:** Някои алгоритми за машино обучение може да очакват входните данни в транспониран вид.

Решение:

Използвайте . т за да транспонирате DataFrame-а и да го приведете във формата, очакван от външната библиотека или функция.

```
# Транспонираме DataFrame-a
data_samples_features = data_features_samples.T
print("\nTpahcnohupah DataFrame (проби по редове, жарактеристики по
колони):\n", data_samples_features)

# Cera data_samples_features е в ориентация, където всяка проба е ред, а
всяка жарактеристика е колона,
# което може да е форматът, очакван от външната функция.

# (Тук би следвало извикване на външната функция с транспонирания
DataFrame)
# external_function(data_samples_features)
```

Различните инструменти и библиотеки за анализ на данни могат да имат различни конвенции за структурата на входните данни. Транспонирането с . т е бърз начин да се адаптира формата на вашия DataFrame към изискванията на тези външни инструменти, без да се налага ръчно преструктуриране на данните.

Тези методи представляват основния инструментариум за първоначално опознаване и разбиране на вашите данни в Pandas. В реалния свят, те често се използват в комбинация, за да се получи цялостна картина на набора от данни преди извършване на по-сложен анализ или моделиране.

Х. Въпроси

- 1. Каква е разликата между .head() и .tail()? В какви ситуации бихте използвали всеки от тях?
- 2. Каква информация предоставя методът .info() за един DataFrame? Защо е полезно да го използвате в началото на анализа на данни?
- 3. Какви основни статистически мерки се изчисляват от метода .describe() за числови колони? Каква допълнителна информация може да предостави за категорийни и времеви колони?
- 4. Как .shape и .size се различават? Каква информация дават за DataFrame и Series обекти?
- 5. Каква е разликата между .dtype и .dtypes()? Кога се използва всеки от тях?
- 6. Какво представляват .index и .columns атрибутите на DataFrame? Защо са важни при работа с данни?
- 7. Обяснете разликата между .unique(), .nunique() и .value_counts(). В какви сценарии е полезен всеки от тези методи?
- 8. Какво прави атрибутът . т? В какви ситуации може да е полезно транспонирането на DataFrame?

XI. Задачи

1. Зареждане и първоначален преглед:

- о Заредете CSV файл с данни (можете да използвате произволен публичен dataset или да създадете свой собствен примерен файл).
- о Използвайте .head() и .tail() за да разгледате първите и последните няколко реда.
- о Използвайте .info() за да получите обща информация за DataFrame-a.

2. Размерност и типове данни:

- о Изведете броя на редовете и колоните на заредения DataFrame, използвайки .shape.
- о Изведете общия брой на елементите, използвайки .size.
- Разгледайте типовете данни на всяка колона с .dtypes. Има ли колони с неочаквани типове ланни?

3. Описателна статистика:

- о Използвайте .describe() за да получите описателна статистика за всички числови колони. Какви заключения можете да направите за разпределението на данните?
- о Използвайте .describe(include='object') за да видите статистиката за категорийните колони. Какви са най-често срещаните стойности?

4. Уникални стойности и честоти:

- о Изберете една или няколко категорийни колони от вашия DataFrame.
- о Използвайте .unique() за да видите всички уникални стойности в тези колони.
- о Използвайте .nunique() за да преброите броя на уникалните стойности.
- o Използвайте .value_counts() за да видите честотата на всяка уникална стойност. Има ли неочаквани или неконсистентни записи?

5. Транспониране:

- о Изберете DataFrame с няколко числови колони и няколко реда.
- о Транспонирайте DataFrame-a с . т.

Pазгледайте .head() и .dtypes() на транспонирания DataFrame. Как са се променили данните и типовете им?

Допълнителни задачи (по-напреднали):

6. Работа с индекс:

- о Ако вашият DataFrame има колона, която може да служи като уникален идентификатор или времева серия, задайте я като индекс с .set index().
- о Проверете типа на новия индекс с .index.
- о Ако е времеви индекс, опитайте да извлечете данни за определен период.

7. Комбиниране на методи:

O Използвайте комбинация от .info(), .describe() и .value_counts() за да получите цялостна представа за разпределението на липсващите стойности във вашия DataFrame.